

Rosa 'Reine des Violettes'

róża 'Reine des Violettes'

Grupa Hybrid Perpetual

(C) fot. Łukasz Gajkowski

Interesująca, stara róża należąca do grupy remontantów, o urokliwych, intensywnie słodko pachnących kwiatach. Nazwa odnosi się do barwy kwiata. Krzewy zwykle wąskie, wzniesione. Rosną dość silnie, osiągają nawet do 2 m wysokości przy ok. 1 m szerokości. Pędy zielone, pozbawione kolców, bardzo długie, wymagające podpierania. Można je nisko, prawie poziomo rozkładać np. na linach rozpiętych pomiędzy słupami. Liście jasnozielone, matowe, duże. Kwiaty duże, średnicy ok. 10 cm, umieszczone pojedynczo lub po kilka w kwiatostanach na szczytach niezbyt długich gałązek wyrastających wzdłuż ubiegłorocznych lub tegorocznych, długich pędów. Kwiaty zbudowane z ok. 75 dosyć drobnych płatków układających się w ćwierćkrojetowy kształt wokół „zielonego oczka”. Barwa płatków różowofioletowa z nieco sinym cieniem, na zewnątrz lekko srebrzysta, nieco zmienna w zależności od roku, przebiegu pogody, nasłonecznienia, ilości wody, nawożenia. Kwiaty pojawiają się dość obficie w czerwcu i potem słabiej do późnej jesieni. Krzew nietrudny w uprawie, ale wymagający dość żyznej gleby, obfitego nawożenia, nawadniania w okresach suszy (bez moczenia liści). Może rosnąć na stanowiskach półcienistych, ale najlepiej rośnie w pełnym słońcu. W wilgotne lata wskazane jest opryskiwanie środkami zapobiegającymi chorobom liści. Odmiana przeciętnie odporna na mróz, wymagająca okrycia podstawy krzewu kopczykiem. W ostre zimy pędy mogą przemarzać częściowo lub do podstawy. Coroczne cięcie wiosenne jest konieczne, o sile zależnej od prowadzenia krzewu (jako krzew rabatowy, parkowy czy podwiązany do podpór). Przeważnie najsilniejsze pędy przycina się do ok. 50-80 cm, słabsze usuwając lub skracając. Krzewy mają tendencję do ogałacania się od dołu. Po kwitnieniu usuwa się przekwitłe kwiaty i kwiatostany. Róża do stosowania w dużych i małych ogrodach, na rabatach jednolitych i razem z innymi niewielkimi krzewami, bylinami, roślinami sezonowymi i cebulowymi. Nadaje się na kwiat cięty. Przeciętna rozstawa sadzenia: 0,8-1,5 m.

autorzy opisu tekstowego: Marta Monder; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	pierwsza publikacja: 1860; odkrywca, hodowca (selekcjoner): Millet-Mannet Francja
grupa roślin	róże
grupa użytkowa	róże wielkokwiatowe róże parkowe
forma	krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzewiasty wyprostowany
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m
barwa liści (igieł)	jasnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	pełne pachnące kwiatostan
barwa kwiatów	fioletowe różowe
pora kwitnienia	czerwiec lipiec sierpień wrzesień październik
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa
walory	pachnące kwiaty ozdobne z kwiatów
zastosowanie	ogrody przydomowe parki rabaty kwiaty cięte suche bukiety w grupach soliter (pojedynczo)
strefa	6a

autorzy opisu tabelarycznego: Marta Monder; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Rosa* 'Reine des Violettes' w Polsce

HAJDROWSKI Bogdan Szkółka Krzewów Ozdobnych i Róż

